

Je třeba obnovit dohled nad kapitálovými trhy?

Již od května tohoto roku chce německá vláda svými zákazy a daněmi zamezit výkyvům na kapitálových trzích, zabránit šíření spekulací a sehnat peníze na nový fond, jenž má pomoci zachránit banky před bankrotem. Už jenom pojištění proti nesplácení úvěru může uzavřít pouze ten, který tím cenný papír, např. státní půjčky nebo akcie této země, zajišťuje.

Na druhou stranu jsou zakázány takzvané nekryté prodeje blanko. Spekulant přitom slibuje, že v budoucnu dojde k prodeji státní půjčky. Ještě ji nemá, avšak doufá, že ji bude moci koupit krátce před dohodnutým termínem za nižší cenu. Zákaz prodeje blanko se týká také akcií desíti německých finančních firem. Kromě toho musí zajišťovací fondy předložit své investiční strategie.

Spolková vláda se chce s ostatními státy dohodnout na jednom způsobu, který by pomohl čerpat peníze ze světa financí. V plánu jsou tři konkrétní možnosti. První z nich představuje *daň z finančních transakcí*, díky které by se odvádělo z každé burzovní transakce, a to i od soukromých investorů i ze životních pojištění, cca. 0,05 procenta státu. Druhou možností je *daň z finančních aktivit*, kterou by tvořila daň ze zisku a daň z příjmu bank. A třetí alternativou by mohla být tzv. *bankovní daň*. Banky by v závislosti na své velikosti a možném vzniku rizik vkládaly peníze do jednoho fondu. Z něj by se pak zaplatila případná záchrana krachující banky. Ve fondu by však byl dostatek peněz až za několik desítek let, aby z toho bylo možné financovat krizi, jako je ta současná. Co se týče ochrany investorů, zastávají mnozí finančníci stejný názor. Podle nich by ve většině případů měli nést odpovědnost sami investoři, když se například ženou za neskutečně vysokou výnosností, což nakonec nedopadne dobře.

Živnostenský dozor (nikoliv finanční dozor) má dohlížet na nové předpisy k ochraně investorů. Po dlouhém zápolení se na podzim 2010 ministerstva hospodářství a financí dohodla na tom, že převedou předpisy k ochraně investorů v zákoně o obchodování s cennými papíry jedna ku jedné na šedý kapitálový trh. Dohled má pouze prověřovat, zda jsou dodržovány minimální zákonné normy k ochraně příliš důvěřivého investora. K šedému kapitálovému trhu patří např. investice do nemovitostí, u kterých se vyskytuje zveličování cen nebo úprava smlouvy se skrytými možnými riziky, jež jsou často podmíněny záměry daňové optimalizace. Vysoký podíl financování z cizích zdrojů zastírá časté předražování. Objekty jsou pak ovšem dlouhodobě deficitní, nabízejí tedy opak jistoty, jež se od nemovitosti očekává.